

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 94.174 van 21 maart 2001

A. 81.567/VI-14.858

In zake : **1. DAUM Reuwen,**
2. BVBA "Orthopédie Lucas",
die woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Pierre DEMOLIN en
Mr. Yves BRULARD, advocaten,
Kunstlaan 46
1000 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Sociale Zaken.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 16 december 1998 ingediende verzoekschrift, waarbij Reuwen DAUM en de BVBA Orthopédie LUCAS de nietigverklaring vorderen van het koninklijk besluit van 31 augustus 1998 tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 21 oktober 1998;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer PAUL, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op arrest nr. 84.313 van 21 december 1999, waarbij de schorsing van de bestreden handeling wordt bevolen;

Gelet op de beschikking van 3 augustus 2000, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 20 februari 2001, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 14 maart 2001;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. TULKENS, advocaat, die voor de verzoekende partijen verschijnt, en van Mr. DEPRE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer NIHOUL, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep uiteengezet zijn in arrest nr. 84.313 van 21 december 1999;

Overwegende dat, op voorstel van de bevoegde diensten van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, de Koning op 31 augustus 1998 een besluit aangenomen heeft om de lijst van geneeskundige verstrekkingen die opgesomd zijn in de rubriek "Hoofdgroep IV : Lumbosacrale orthese (L.S.O.) - maatwerk" in punt A. Hoofd-Hals-Romp, van paragraaf 1 van artikel 29 van de bijlage bij het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, aan te vullen door de volgende verstrekking in te voegen :

" 653995

Therapeutische wervelzuilontspanner bestaande uit een craniaal en caudaal deel die elk minstens twee wervellichamen omvatten en onderling overspannen zijn met minstens twee druksystemen (pneumatisch of oleopneumatisch of hydropneumatisch of mechanisch) ongeacht het bijkomend toebehoren ... T 363,46";

dat dit koninklijk besluit, dat de bestreden handeling is, bekendgemaakt is in het Belgisch Staatsblad van 21 oktober 1998 en op 1 november 1998 in werking getreden is.

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep niet-ontvankelijk is doordat de verzoekende partijen er geen belang bij hebben de nietigverklaring van de bestreden handeling te vorderen; dat ze aanvoert dat nadat Dr. Sabri EL BANNA zijn expertiseverslag had ingediend, de heer WALKIERS door de bevoegde diensten van het RIZIV, dit is de overeenkomstencommissie orthopedisten-verzekeringsinstellingen, verzocht is te bepalen tegen welke prijs het Daum-korset door de verzekeringsinstellingen moest worden terugbetaald; dat ze stelt dat de expertise van de heer WALKIERS, zelfs als ze eenzijdig door de voormelde overeenkomstencommissie aangevraagd is, zodanig uitgevoerd is dat elk van de partijen haar standpunt kon meedelen, en dat in casu de beroepsvereniging der bandagisten en orthopedisten van België geraadpleegd is en geen enkele opmerking heeft gemaakt, terwijl ze per brief van 4 mei 1998 van de heer WALKIERS in het bijzonder in kennis gesteld is van het voorgestelde bedrag voor de terugbetaling van het Daum-korset; dat ze betoogt dat de verzoekende partijen, als lid van de voornoemde vereniging, geacht moeten worden hun standpunt te hebben kunnen uiteenzetten tijdens de verschillende expertiseverrichtingen, waardoor ze er geen enkel belang bij hebben het kwestieuze besluit te bestrijden in zoverre het besluit het bedrag van de terugbetaling van het Daum-korset bepaalt op 33.616 frank;

Overwegende dat uit artikel 2, eerste lid, van de wet van 31 maart 1898 op de beroepsverenigingen blijkt dat iedere vereniging die deze rechtsvorm heeft, behoudens de in artikel 10, eerste lid, vermelde uitzondering, die in casu niet van toepassing is, alleen de collectieve belangen van haar leden of een deel van hen mag verdedigen of ze mag vertegenwoordigen; dat de verwerende partij ten onrechte stelt dat de beroepsvereniging van de bandagisten en orthopedisten van België (Beroepsvereniging) gemachtigd is om de persoonlijke belangen van de verzoekende partijen te vertegenwoordigen; dat de omstandigheid dat deze vereniging geen opmerking heeft gemaakt over het voorstel van de heer WALKIERS betreffende het tarief voor de terugbetaling van het Daum-korset, niet kan worden beschouwd als een goedkeuring vanwege de verzoekende partij; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid niet kan worden toegewezen;

Overwegende dat de verzoekende partijen een middel, het eerste van het verzoekschrift, ontlenen aan schending van artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, aan ontstentenis van een spoedeisend

karakter of op zijn minst aan ontstentenis van een adequate motivering van het aangevoerde spoedeisende karakter en aan dwaling omtrent de feiten; dat ze in een eerste onderdeel aanvoeren dat in de aanhef van de bestreden handeling staat dat de handeling vastgesteld is "Gelet op het advies van de Raad van State, gegeven op 29 juli 1998 met toepassing van artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;" en "Gelet op de dringende noodzakelijkheid die gemotiveerd is door het feit dat op dit ogenblik bepaalde wervelzuilontspanners worden aangerekend onder een verkeerd nomenclatuurnummer, wat een belangrijk financieel nadeel berokkent aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en dat het aangewezen is zo vlug mogelijk een einde te maken aan die situatie", terwijl er geen sprake was van enige spoedeisende toestand die wettigde dat de afdeling wetgeving om een advies binnen een verkorte termijn werd verzocht, en niet in de volgorde van inschrijving van de zaken op de rol, dat de bestreden handeling heel wat vroeger gesteld had kunnen worden, maar dat het RIZIV, dat sedert 4 juli 1997 kennis had van het verslag dat door dokter EL BANNA was opgesteld, meer dan een jaar gewacht heeft alvorens te reageren; dat ze voorts opmerken dat de bestreden handeling 7 weken na de datum van afkondiging is bekendgemaakt;

Overwegende dat de verwerende partij in haar advies L. 28.144/1/V van 29 juli 1998 aanvoert dat de afdeling Wetgeving van de Raad van State geen bezwaar of opmerking heeft gemaakt over de motivering van het spoedeisende karakter van de bestreden handeling, dat de tijd die nodig was om die bestreden handeling tot stand te brengen te verklaren valt door de adviesprocedure die van oktober 1997 tot juli 1998 geduurd heeft, tijdens welke het college van geneesheren-directeurs, de overeenkomstencommissie orthopedisten-verzekeringsinstellingen, de dienst voor geneeskundige controle, de commissie voor begrotingscontrole, het Comité van de verzekering voor geneeskundige verzorging en de AWRvS om advies zijn verzocht, dat dringend een einde moest worden gemaakt aan een werkwijze die niet toe te schrijven was aan het RIZIV, maar aan de verzekeringsinstellingen, die er een gewoonte van hadden gemaakt de waarde van verstrekkingen te bepalen onder het nummer 645912 LSO, terwijl dat nummer nooit door het RIZIV aanvaard is, en dringend iets gedaan moest worden aan "een feitelijke toestand, die niet overeenstemde met de realiteit, noch met de conclusies uit de minnelijke expertise en de expertise van de heer Emile WALKIERS";

Overwegende dat artikel 84 van de genoemde gecoördineerde wetten op de Raad van State als volgt luidt :

" Art. 84. Het onderzoek van de zaken vindt plaats in de volgorde van de inschrijving ervan op de rol, uitgezonderd :

1° wanneer de voorzitter van de wetgevende vergaderingen, de Ministerraad, de gemeenschaps- of gewestregeringen, het College van de Franse Gemeenschapscommissie alsmede het Verenigd College respectievelijk bedoeld in het derde en het vierde lid van artikel 60 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, vragen dat het advies of het voorontwerp binnen een termijn van ten hoogste één maand wordt medegedeeld;

2° wanneer, in spoedeisende gevallen die in de aanvraag met bijzondere redenen worden omkleed, de overheid die de afdeling wetgeving adieert, vraagt dat het advies of het voorontwerp wordt meegedeeld binnen een termijn van ten hoogste drie dagen of binnen een termijn van ten hoogste acht dagen in het geval bedoeld in artikel 2, § 4. In dit geval wordt de motivering die in de aanvraag wordt opgegeven, overgenomen in de aanhef van de verordening.

Wanneer verzocht wordt om spoedbehandeling, mag het advies van de afdeling wetgeving, onverminderd artikel 2, § 1, tweede lid, zich beperken tot het onderzoek van de rechtsgrond, van de bevoegdheid van de steller van de handeling alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.";

Overwegende dat het eerste lid, 2°, van het genoemde artikel 84 in de gecoördineerde wetten op de Raad van State is ingevoegd bij een wet van 4 augustus 1996; dat uit de memorie van toelichting van het overeenstemmende wetsontwerp onder meer blijkt dat "de motivering van de hoogdringendheid die het onderzoek binnen drie dagen wettigt, (zal moeten) worden vermeld in de aanhef van de regelgevende akte", een vereiste dat "de afdeling Administratie van de Raad van State toelaat om, in geval van een beroep tot nietigverklaring, na te gaan of de hoogdringendheid die in de aanhef van de regelgevende akte die voor haar wordt aangevochten [is aangevoerd], terecht werd ingeroepen" (Gedr. St., Senaat, zitting 1995-1996, nr. 1-321, blz. 14-15); dat in het verslag namens de Senaatscommissie voor de Binnenlandse en Administratieve Aangelegenheden over hetzelfde wetsontwerp bovendien het volgende staat : "De aanvragen voor een spoedbehandeling moeten duidelijk gemotiveerd worden in de preambule, waardoor de Raad van State a posteriori controle kan uitoefenen" (Gedr. St., Senaat, zitting 1995-1996, nr. 1-321/6, blz. 224); dat blijkt dat de wetgever gewild heeft dat de afdeling Administratie van de Raad van State de bevoegdheid en de plicht bezit om na te gaan of het spoedeisende karakter dat is aangevoerd ter ondersteuning van een verzoek om een advies "binnen een termijn van ten hoogste drie dagen" met bijzondere redenen omkleed is, of de feitelijke gegevens die aangebracht zijn om dat verzoek om spoedbehandeling te wettigen juist zijn, en of ze op regelmatige wijze gekwalificeerd en beoordeeld zijn;

Overwegende dat in het onderhavige geval de Minister van Sociale Zaken op 28 juli 1998 de afdeling Wetgeving verzocht heeft om binnen ten hoogste drie dagen een advies uit te brengen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen"; dat ze op 29 juli 1998 een advies heeft uitgebracht, waarin ze alleen de verantwoording van het verzoek om spoedbehandeling van de verwerende partij heeft overgenomen en tot de volgende conclusie is gekomen : "Met toepassing van het bepaalde in artikel 84, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State heeft de afdeling wetgeving zich beperkt tot "het onderzoek van de rechtsgrond, van de bevoegdheid van de steller van de handeling, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan. Dat onderzoek noopt niet tot het maken van enige opmerking.";

Overwegende dat de bestreden handeling ondertekend is door de Koning op 31 augustus 1998, bekendgemaakt is in het Belgisch Staatsblad van 21 oktober 1998 en, met toepassing van artikel 2 ervan, op 1 november 1998 in werking getreden is;

Overwegende dat uit een nota die de dienst voor Geneeskundige Verzorging van het RIZIV in de loop van de maand september 1995 aan de overeenkomstencommissie orthopedisten-verzekeringsinstellingen heeft verzonden, blijkt dat die commissie sedert 12 juli 1995 akkoord was gegaan met een ontwerptekst tot wijziging van de nomenclatuur, die inhoudelijk overeenstemde met artikel 1 van de bestreden handeling;

Overwegende dat de verwerende partij niet uitlegt en uit de processtukken niet kan worden opgemaakt waarom de procedure die aldus in 1995 aangevat is, onderbroken is en pas in juni 1998 is voortgezet met het versturen van een nota van het comité van de Verzekering voor Geneeskundige Verzorging aan de overeenkomstencommissie orthopedisten-verzekeringsinstellingen; dat blijkt dat het RIZIV sedert 4 juli 1997 over de conclusies van het expertiseverslag beschikte dat door dokter Sabri EL BANNA was ingediend, en waarin stond dat het DAUM-korset een artikel is dat op maat van iedere patiënt wordt vervaardigd en geen handgemaakt toestel is; dat het RIZIV op 22 september 1997 via zijn advocaat de Raad van State, afdeling Administratie, heeft laten weten dat het volledig akkoord ging met die conclusie; dat de verwerende partij echter niet onverwijld het bewuste punt van de lijst van geneeskundige verstrekkingen, die als bijlage bij het koninklijk besluit van 14 september 1984 is gevoegd, heeft gecorrigeerd;

Overwegende bovendien dat de verwerende partij, die op 28 juli 1998 de afdeling Wetgeving van de Raad van State verzocht heeft een advies uit te brengen, niet zonder zichzelf tegen te spreken enerzijds heeft aangevoerd dat het dringend nodig is om via de bestreden handeling zo snel mogelijk een einde te maken aan het aanzienlijke financiële nadeel dat de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging lijdt doordat sommige types wervelkolomontspanners verkeerd worden terugbetaald, en anderzijds, na het op 29 juli 1998 gevraagde advies te hebben ontvangen, pas op 31 augustus 1998 de bestreden handeling heeft ondertekend en ze pas in werking heeft laten treden op de eerste dag van de maand die volgt op die waarin ze in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt, namelijk op 1 november 1998;

Overwegende dat de omstandigheden die zonet uiteengezet zijn, gezamenlijk beschouwd, in strijd zijn met de spoedeisendheid aangevoerd door de verwerende partij; dat derhalve het eerste middel gegrond is;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het koninklijk besluit van 31 augustus 1998 tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, wordt vernietigd.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 28.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de
VIe kamer, op eenentwintig maart tweeduizend en één door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
	HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch. -L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.